

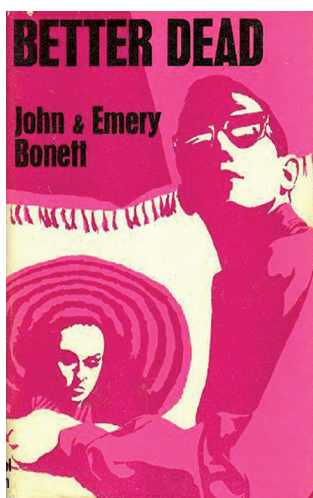
Criminals, onades i agents secrets

Els ecos d'Agatha Christie ressonen en alguns llibres de John i Emery Bonett, Manning Lee Stokes i Michael Crichton

La internacionalització turística combinada amb la crosta franquista va convertir la Costa Brava en un paradís subdesenvolupat i exòtic. Un entorn perfecte perquè la literatura d'aires *pulp* hi clavés les urpes.

SEBASTIÀ ROIG > TEXT

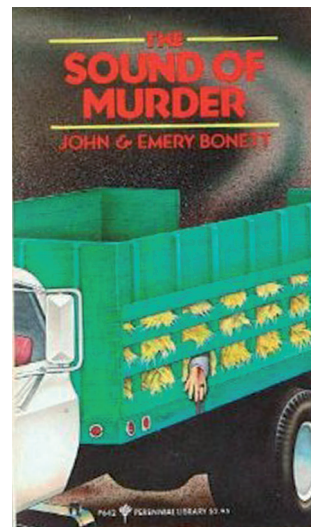
>> *Michael Crichton, amb el pseudònim John Lange, va ambientar dos thrillers a la Costa Brava.*

John Hubert Arthur Coulson (Longbenton, 1906-1989) i Felicity Winifred Carter (Eccleshall, 1906-1995) es van instal·lar a Tamariu el 1963, després d'haver-hi passat les vacances tres estius seguits. El matrimoni anglès –sobretot Felicity– havia exercit una carrera literària força prolífica escrivint thrillers policials sota els pseudònims John i Emery Bonett.

A Tamariu, els Coulson es van construir una casa al carrer Gurugú, batejada amb el nom de «La Golondrina». El seu fill Nicholas, que llavors tenia 16 anys, hi venia a passar els estius i en guarda un record inoblidable. «Era un adolescent al paradís. Tamariu m'encantava», recorda. Els Coulson van viure a La Golondrina fins a l'any 1975, quan van tornar a Anglaterra.

Durant la seva estada, el matrimoni va produir una sèrie de novel·les detectivesques en la línia d'Agatha Christie. Les protagonitzava l'inspector Salvador Borges, que resolía assassinats de turistes i residents anglesos als hotels, les urbanitzacions i les platges del Baix Empordà. La sèrie va començar amb *Better Dead* (1964), va continuar amb *The Private Face of Murder* (1966), *This Side Murder?* (1967), *The Sound of Murder* (1970) i es va acabar amb *No Time to Kill* (1972). Al-

guns d'aquests títols, avui descatalogats en anglès, es van editar en francès i en castellà.

Tot i que Felicity era la més productiva dels dos, John es va fer càrrec de la sèrie. «A Tamariu, la mare gairebé va abandonar l'escriptura. Va trobar moltes distraccions en aquesta vida nova. I el pare, que l'havia ajudat sovint en qüestions de trama novel·lística, va començar a escriure pel seu compte, però els editors volien mantenir la firma conjunta John i Emery Bonett».

Salvador Borges protagonitzava les novel·les de John i Emery Bonett, un inspector que resolía assassinats de turistes anglesos als hotels del Baix Empordà

>> John i Emery Bonnett es van casar a Londres, el 21 de gener de 1939.

Molt abans de *Parc Juràssic*

Els Bonett no van ser els únics novel·listes anglosaxons que van convertir la Costa Brava en un niu de crims i misteris internacionals. També s'ho va proposar Michael Crichton (Chicago, 1942 - Los Angeles, 2008), molt abans de convertir-se en l'autor d'èxits mundials com *L'amença d'Andròmeda* o *Parc Juràssic*. Crichton va debutar amb *Odds On* (1966), una novel·la *pulp* firmada amb el pseudònim John Lange. *Odds On* comença amb un dels protagonistes als controls fronterers del Portús, i relata l'intent de tres nord-americans que, amb l'ajut d'un supercomputador IBM, volen robar un milió de dòlars de l'Hotel Reina, un gran complex hotelier aïllat en una illa de la Costa Brava.

Crichton-Lange va reincidir en l'ús d'escenaris catalans a *Zero Cool* (1969), un thriller que també duia el lector fins a París o Granada. El jove radiologista Peter Ross va a Barcelona per participar en un congrés internacional de radiòlegs (dos anys abans, la ciutat n'havia acollit un). Mentre mandreja a Tossa, envoltat de noietes en

biquini, un desconegut l'adverteix que, si accepta l'encàrrec de fer una autòpsia, l'assassinaran. A *Zero Cool*, els indrets i els paisatges apareixen descrits de manera vaga. O poc benèvol: «La platja de Tossa de Mar mai guanyaria cap premi. La sorra era bruta, aspra i carrisquejava. Hi havia escombraries per tot arreu, ampolles buides, gots de paper, menjar sense acabar».

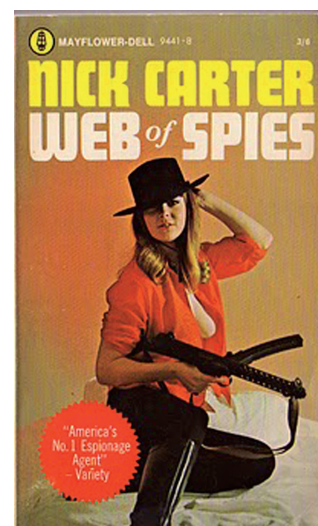
Les dues novel·les, que s'han reeditat fa poc, eren fruit dels viatges del jove Crichton per Europa, on acostumava a visitar els museus d'art més importants. No és rar que a *Odds On* s'advertís que el Museu Picasso, de Barcelona, no figurava en les guies oficials del govern espanyol per a turistes, atesa la militància comunista del pintor.

El prolífic Manning Lee Stokes (St. Louis, 1911 - Farmingdale, 1976), autor d'obres de misteri, crims i agents secrets, també ens devia haver visitat. Així ho va demostrar dins la sèrie *Nick Carter Killmaster* (1964-1990), un *rip off* de James Bond -en què van col·laborar diversos autors- on Nicholas J. Huntington Carter, espia tot terreny de l'agència nord-americana AXE (una CIA sense tants recursos), viatjava pel món eliminant agents i complots comunistes mentre coneixia dones ardents.

A la novel·la *Web of Spies* (1966), Lee Stokes instal·lava Carter a prop de l'Estartit per assaltar un xalet pintat de rosa que s'alça a la punta de cala Montgó. En el xalet s'amaguen l'agent soviètica Anastàsia Zalloff i Alícia Todd, científica anglesa que ha inventat una droga derivada de l' LSD. Carter haurà de recuperar Todd abans que se l'enduguin a Rússia.

L'autor, que farcia el text de paraules en castellà i renecs masclistes, explicava al lector que aquí es parlava un dialecte anomenat català (aspre i arrossegat); que els espanyols eren una raça cruel (havien creat la Inquisició); o que a les dones educades en els valors tradicionals i en l'Església ara els sortien fills *beatnik*. *Web of Spies* era un enfilall d'escenes d'acció delirants, impossibles, fantàsiques i pirotècniques -un comando entra a un quarter policial, a la ciutat de Girona, i tomba els Guàrdies Civils llançant granades-, però les localitzacions i pinzellades empordaneses resulten força creïbles.

Sebastià Roig és escriptor.

A la novel·la *Web of Spies* (1966), Lee Stokes instal·lava Carter a prop de l'Estartit per assaltar un xalet pintat de rosa que s'alça a la punta de cala Montgó